

komen met Yamin die zij in '39 had geroyeerd toen hij zich op West-Sumatra als Volksraadslid had laten kiezen met steun van groepen die niet met de *Gerindo* samenwerkten, en dat de *Miai* vertegenwoordigd was die in januari '42 de samenwerking met de Indonesische nationalistten had verbroken omdat dezen toen op van Starckenborghs uitnodiging tot een gesprek waren ingegaan – een gesprek dat niets had opgeleverd. Op de door Abikoeso belegde bijeenkomst ontbrak het bestuur van slechts één grote nationalistische groepering: de *Parindra* (haar lid Soerachman was wèl aanwezig). Zij was de enige Indonesische groepering die er in de voorafgaande jaren af en toe van had getuigd dat Japans steun haar in haar strijd tegen het gouvernement niet onwelkom was. Het kan zijn dat Abikoeso en anderen haar de pas wilden afsnijden, het kan óók zijn dat zij harerzijds deelneming aan het beraad overbodig achtte omdat zij aannam dat Japan louter met haar in zee zou gaan.

Hoe dat zij, diegenen die Abikoeso's uitnodiging aanvaard hadden, namen met grote ingenomenheid kennis van zijn mededeling dat de Japanners bereid zouden zijn, een Indonesisch kabinet in het zadel te helpen. Een mogelijke formateur/minister-president noemden zij niet (die keuze lieten zij aan de Japanners over) – wèl stelden zij een lange lijst op ('Lijst van kandidaten voor het ministerschap van de Indonesische regering en hun medewerkers, gedurende de overgangperiode'), waarin voor elk van veertien departementen drie namen werden genoemd. Vermoedelijk was het de bedoeling dat de Japanners telkens één van de drie minister zouden maken en de resterende twee bij het betrokken departement een andere hoge functie zouden geven. Voor Buitenlandse Zaken werd als eerste Soedjono genoemd die met Imamoera was meegekomen, voor Binnenlandse Zaken Yamin, voor Economische Zaken Hatta (deze bevond zich in Soekaboemi dat hem door het gouvernement na zijn terugkeer uit ballingschap op Banda als gedwongen verblijfplaats was toegewezen), voor Defensie een Indonesische officier van het Knil, majoor Santoso, voor Opvoeding en Onderwijs Dewantoro, voor Financiën dr. Ratoe Langie, voor Islamietische Zaken Mansoer, voor Transportwezen Abikoeso en voor Pers en Propaganda Soekarno (die toen, zonder dat men dat op Java wist, uit zijn verbanningsoord Benkoelen onderweg was naar Padang). Merkwaardig was nog dat voor Defensie als derde kandidaat een in Boven-Digoel geïnterneerde nationalist werd genoemd.

¹ Lijst in: *Japanese Military Administration in Indonesia*, p. 342–43.